

Bayer Zsolt: Én szeretem a kutyákat

2024 november 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Talán nekünk sem kell megválni a vizslánktól a befogadás jegyében?

Elgondolkodva néztem magam elé, és így szóltam:

– Szeretem a kutyákat. Legjobban a vizslát. Mindegyiket. De f?leg a weimarit. De a spanielt is szeretem. Majdnem minden kutyát szeretek.

Ekkor felém jött ez a hír:

„Rasszista, ha kutyák vannak a parkban

A walesi kormánynak azt tanácsolták, hogy hozzon létre kutyamentes területeket a parkokban, miután egy rasszizmusellenes csoport azt állította, hogy a fekete-afrikaiak emiatt nem érzik magukat biztonságban.

A Climate Cymru BAME környezetvédelmi csoport jelentést adott ki, amelyben arra utasítja a kormányt, hogy a «rasszizmusellenes» törekvés részeként hozzon létre «kutyamentes területeket a helyi zöldterületeken», hogy az országot »befogadóbbá« tegye.

A tanácsot egy másik csoport, az Észak-walesi Afrikai Társaság is meger?sítette, amely arra panaszkodott egy fókuszcsoportos találkozó során, hogy »egy fekete-afrikai n? azt állította, hogy nem érzi magát biztonságban a kutyák jelenléte miatt« – írta meg a V4NA nemzetközi hírügynökség. Egy harmadik, Green Soul nev? csoport egyébként azért is kritizálta Wales lakosságát, mert a gazdák »többségében fehér/brit/walesi személyek« és »id?sebb fehér emberek«, a mez?gazdasági cégeket is ?k vezetik. A kritika már csak azért is érthetetlen, mert Wales lakosságának kilencven százaléka fehér brit – emlékeztet a Modernity hírportál.

»Végs? soron a walesi kormány jelentése, amely a jöv?beni politikát fogja irányítani, arra a következtetésre jut, hogy az etnikai kisebbségi háttérrel rendelkez? emberek Walesben a kirekesztés és a rasszizmus által létrehozott akadályokkal szembesülnek« – olvasható a Telegraph jelentésében.”

Rettenetes egy hely ez a Wales. Kutyák a parkokban, ráadásul a kutyák gazdái „fehér/brit/walesi személyek”, s?t, „id?sebb fehér emberek”, ráadásul az ilyenek vezetik a mez?gazdasági cégeket is.

Rettenetes egy hely ez a Wales.

Már Edward király baráti látogatása idején is inkább lángsírba mentek a walesiek befogadás helyett, ráadásul a lángsírba men? ötszáz walesi bárd kivétel nélkül walesi fehér személy volt. S?t! Id?sebb fehér ember: „Ajtó meg?l fehér galamb, ?sz bárd emelkedik”… Na ugye…

Nagyon elszégyelltem magam, és megvetéssel néztem Arcsira, a weimari vizslánkra, aki puszta létezésével bizonyítja és igazolja a rasszizmusunkat.

S akkor felötlött bennem Karinthy Frigyes egyik remeke a Görbe tükörb?l – ez:

Az idegorvosnál

Elgondolkodva néztem magam elé, és így szóltam:

– Szeretem a sárga bablevest.

Barátom, aki az utóbbi id?ben Freud pszikoanalízisével foglalkozik, szúróan nézett rám.

– Miért mondod, hogy szereted a sárga bablevest?

– Mert szeretem – mondtam ?szintén.

– Hm. Nem volt neked hatéves korodban egy kék hajú n?vel viszonyod?

– Nem emlékszem. Miért?

– Mert kék és sárga kiegészít? színek. Az ember ok nélkül nem mond semmit: ez a pszikoanalitika vívmánya. Minden kijelentés egy rejtett szadizmus vagy mazochizmus önkéntelen megnyilatkozása: mindennek szexuális okai vannak, s minden visszavezethet? gyermekkori emlékekre. Neked gyermekkorodban egy kék hajú n?vel volt

viszonyod, és azért szereted a sárga bablevest.

– Lehet, de már nem emlékszem.

– De én emlékszem. A te idegeid tönkre vannak téve. Szadizmusod, a kegyetlenkedési ösztön, ki akarja élni magát. Valld be, meg akarod ölni a sárga bablevest.

– Én?!

– Igen. Te ütni és verni akarod a sárga bablevest, mert szerelmes voltál egy kék hajú n?be, akit nem verhettél meg. Te ölni akarsz. Idegeid tönkre vannak téve. Azonnal menj fel Berenczy idegorvoshoz, az majd kianalizálja bel?led. Véged van.

Rémülten rohantam fel Berenczy idegorvoshoz. Dolgozószobájában fogadott. Mikor beléptem, keser?en mosolygott rám.

– Miért siet úgy? – mondta. – Szeretné, ugye, ha rám esnék az ajtó, és agyoncsapna engem?

– Bocsánat… erre nem is…

– Jegyezze meg magának, fiatalember, hogy két ösztön vezetheti csak minden cselekvésünk és gondolatunk: a nemi kegyetlenkedés és nemi megalázkodás ösztöne. Minden gondolatunk rejtett rugója ez a két ösztön: a szadizmus, illet?leg a mazochizmus vágya. Különben pedig mit akar?

– Szeretem a sárga bablevest – vallottam be rémülten, és a hideg végigfutott a hátamon.

– Gondoltam – mondotta az idegorvos mély megvetéssel. – Na, csak üljön le, majd meglátjuk, mit tehetünk magával.

Leültem, és egyszerre elmúlt a fogfájásom, amivel feljöttem. Szembeült velem.

– Ön tehát szereti a sárga bablevest. – mondta az idegorvos. – Tisztában van ön azzal, milyen jelent?sége van annak, hogy ön szereti a sárga bablevest?

– Kérem… – mondtam félig sírva – …én nagyon szeretem a sárga bablevest… de ha nincs… hát le tudok mondani róla…

– Kuss!… – dörgött rám az idegorvos. – Majd adok én magának. Ön igenis szereti a sárga bablevest. Az ön idegei tönkre vannak téve. Ön szadista. Ön kegyetlenkedni akar, ön meg akar ölni mindenkit, ön vágni, szúrni, csípni akar, ön szerelmes volt az öreganyjába, akinek le akarta vágni a fejét, de err?l önmaga se tud. Mit álmodott ma?

– Azt álmodtam, hogy húsz koronát kaptam Fuksztól – mondtam, és a fogaim vacogtak.

– Kuss! – ordított az idegorvos. – Az ön álma azt jelenti, hogy ön, dacára annak, hogy maga se tud róla, szerelmes ebbe a Fukszba, és hogy ön szereti a pénzt, és hogy ön szeretné, ha Fuksz leesnék a Halászbástyáról, és a nyakát törné. Ön javíthatatlan szadista. Ön egy született Néró. Ön Caligula. Majd adok én neked, te büdös!

– Micsináljak? – siránkoztam.

– Az ön határtalan szadizmusát egy er?sebb szadizmus hatásának kell kitenni, mely legy?zze ezt az ösztönt, és mazochisztikus hajlamot keltsen önben. Ön parancsolni, hatalmaskodni, uralkodni akar: ez az ön halálos idegbaja, melyb?l önt ki fogom gyógyítani. Szadisztikus hatásoknak teszem önt ki. Érti?

– Értem – mondtam, és összehúztam magam a széken.

– No – mondta és felállt. Rettenetes szemekkel nézett rám.

– Jajaj! – jajgattam.

– Kuss! – ordított. – Te ronda szadista. Azonnal állj föl, mert lel?lek!

Felálltam.

– Úgy. Most azonnal nyúlj a zsebedbe. Érted? Mert úgy váglak pofon, hogy lerepülsz a lépcs?n.

Zsebembe nyúltam.

– Úgy. Most azonnal szedj ki ötven koronát, és add nekem. Na, mi lesz? De rögtön. Majd letöröm én azt a te komisz szadizmusodat! Majd kigyógyítlak én abból a szadizmusból! Na mi lesz?

Pofonra emelte kezét.

Reszketve nyújtottam át az ötven koronát. Galléron fogott, és lerúgott a lépcs?n. A földszintr?l csodálkozva néztem vissza. Mosolyogva állt a rácsnál.

– Rendben van – mondta –, az ön mazochizmusa kezd már fejl?dni az ellenkez? irányú szadizmus jótékony befolyása alatt. Néhány óra alatt egészen szépen ki fog gyógyulni. Alásszolgája. Legyen máskor is szerencsém.

Így. Lehet, hogy mégsem a walesiek a rasszisták? Talán nekünk sem kell megválni a vizslánktól a befogadás jegyében? Lehet, hogy ezeket a woke-szervezeteket meg NGO-kat kellene elvinni az idegorvoshoz – ehhez az idegorvoshoz? Vagy elég lenne eltakarítani mindet? S talán az is megoldás lenne, ha azok a fekete-afrikaiak, akik nem érzik magukat biztonságban a kutyák miatt, hazautaznának végre a biztonságos Nigerbe meg Szudánba?

Kínzó kérdések ezek.

Mindenesetre adok a kutyusomnak egy jutifalatot…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló